

plača boljše, bi se najbrž še kdo poprijel; invalidi bi lahko imeli dober zaslužek pri tem.

Potrebno bi pa bilo, da se osnuje doma v deželi predilnica, ki bi prav lahko dobro izhajala. Saj imajo naši kraji za lan najbrž ugodnejši svet, kakor Češka.

Zasega krompirja v mariborskem okraju.

Cesarska namestnija je odredila, da je krompir v ozemlju mariborskega okrajnega glavarstva zasežen za potrebe domačega prebivalstva, za potrebe mesta Maribor in vojaštva, ki je nastanjeno v okraju. Lansko leto se je namreč v jeseni izredno mnogo krompirja izvozilo iz okraja, na zimo in spomlad pa je nastalo veliko pomanjkanje krompirja, tako da se je moralo istega za drag denar od drugod uvažati. Da se v bodoče to prepreči, je okrajno glavarstvo pri cesarski namestniji izposlovalo zasega krompirja.

Glavna določila te zasege so: 1. Čez meje okrajnega glavarstva se krompir ne sme prevažati. 2. V izrednih slučajih lahko okrajno glavarstvo dovoli izvoz krompirja. Ako bi n. pr. hotel oče svoji hčerki, ki je omožena v Gradcu, poslati krompirja, mora pri okrajnem glavarstvu prositi za izvozno dovoljenje. 3. Promet v okraju samem je popolnoma prost, to se pravi: vsak, kdor potrebuje krompirja, si ga sme kjersibodi v okraju prosto nakupiti in ni treba za to nobenega uradnega dovoljenja.

Okrajno glavarstvo je obenem z zasego določilo tudi najvišje ali primerne cene za krompir. Te cene, ki veljajo do preklica, so za 100 kg sledeče: a) od pridelovalnega kraja K 14.50, b) od železniške postaje K 15, c) ako je pridelovalni kraj od železnice oddaljen čez 5 km K 15.50. Vsaka prekoračba teh cen se bo kazensko odno zasledovala.

Kakor slišimo, se bo tudi v nekaterih drugih slovenskoštajerskih okrajnih glavarstvih odredila zasega krompirja.

Rusko bojišče.

V karpatskem gozdovju v Bukovini in v Galiciji, zlasti zapadno od gornje Moldave, pri kraju Zabie ob gornjem Črnem Čeremošu, pred sedlom Jablonica postaja ruski pritisk vedno hujši, ruska krčela so prodrla v visoke gore severno od karpatskega sedla Prislup, preko katerega drži državna cesta na Ogrsko. Sedaj se vrše srčiti boji za karpatske prehode med Moldavo v Bukovini in Jablonico v Galiciji. Naši so v Karpatih v dobrih postojankah. Zahodno od Kolomeje so pričeli Rusi pritiskati z večjimi silami proti mestu Nadvorna. Severno od Dnjestra stojijo naše čete ob potoku Koropieec. Severozahodno od Bučaca skušajo Rusi s ponovnimi napadi vreti naše od Koropieca ob Zloto Lipo, a se jim ta namera še dosedaj ni posrečila. Pri Brodyju ob državni meji pripravljajo Rusi velik naval proti Lvovu. Dan za dnevom pošilja ruski general Brusilov sveže čete iz prostora pri Lucku proti jugozahodu. Severno od Brodyja so se naši morali pred rusko premočjo umakniti ob spodnji tok reke Lipa (pritok Styra). Ker so si Rusi s svojim napredovanjem ob Stohodu zavarovali bojno črto pri Brodyju in ker se dan za dnevom poroča o prihodu močnih ruskih rezerv, je pričakovati v bližnjih dneh na bojišču pred Lvovom vročih bojev. Tudi nemški del ruske fronte, t. j. severno od Priplet-močvirja do Rige, so pričeli Rusi srčito napadati. Kratko rečeno: Na celi fronti od Karpatov do Rige na severu je pričakovati v bližnjih dneh velikih krvavih bojev.

20.000 Japoncev v ruski armadi.

V zadnjih bojih v Bukovini smo vjeli tudi 18 Japoncev, med temi so bili trije artilerijski častniki. Vjeti japonski artilerijski višji častnik, ki je dovršil svoje višje vojaške študije v Nemčiji, je pripovedoval, da se v ruski armadi nahaja sedaj približno 20.000 Japoncev.

Slovenski pionirji na ruskem bojišču.

(Dopis z ruskega bojišča dne 3. julija 1916.)

Mnogo srčnih pozdravov pošiljamo slovenski pionirji 3. ptujskega bataljona, 4. sotnije. Skoraj že bomo obhajali dveletnico, odkar smo se poslovili od milega domačega slovenskega kraja ter se težko ločili od svojih dragih. Vseposod, kjer stojimo mi slovenski pionirji, so morali Moskali bežati s krvavimi glavami ter so vpili: „Pani, pani! Bože, Bože!“ Do danes smo še vsi zdravi in krepko kljubujemo Rusom, ki so v veliki premoči. Vsi želimo kot zmagovaleci kmalu srečnega in veselega svidenja v naših lju-

bih slovenskih krajih. Za pozdrav Vam, ljubi domači, posebno žene in dekleta, naj bo ta: „Sreče zvesto, kakor dosedaj, naj ostane vekomaj!“

Najpristraneje pozdrave vsem cenjenim bralcem in bralkam „Slovenskega Gospodarja“ in „Stražo“ pošiljamo sledeči: Jožef Fürst, poddesetnik iz Račice, Jurij Saverzig, poddesetnik iz okolice Maribora, pionirji: Franjo Ferk iz Ceršaka pri St. Ilju v Slov. gor., Ivan Pec iz St. Ilja v Slov. gor., Jak. Breznik iz Slovenjgrada, Franjo Voglar od Sv. Barbare v Halozah, Franjo Majar iz Bukovec pri Ptujju, Jožef Zemljčič iz Leskovca pri Ptujju, Anton Gregorn iz Nazareta, Matevž Vodošek od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Jožef Kovačič iz Zarečja, Ivan Križner iz Smartna pri Kranju, Jožef Penca iz Mokrega polja, Valentin Nollmal iz Moravč, Kranjsko.

Slovinci v Voliniji.

(Izvirni dopis.)

Zalostno rusko polje (v Voliniji) je brez zelene drevja, brez šumljajočih potočkov, je še stokrat žalostnejše sedaj, razorano od naših in sovražnih granat, posejano z neštevilnimi grobovi; vmes vasi, deloma požgane in porušene, ki se pač nikogar niso razveselile s svojo zunanostjo. Daleč smo še v sovražnikovi deželi in daleč od doma. Hvala Bogu, nas je precej Slovencev skušaj, večidel iz mariborskega okraja, ki seve z veseljem prebiramo „Slovenskega Gospodarja“, če ga le dobimo v roke. Pa zdi se, da je našemu ljubljencu postala pot iz Maribora v Rusijo predolga, ker nas že dolgo ni obiskal. Vzrok pa tiči gotovo v tem, da so ljubi domači preobtoženi s skrbi in delom. Ko pride po hudih bojih zopet kakšen dan počitka, se tovariši snidemo ter si krajšamo čas s pripovedovanjem različnih vojnih dogodkov, ki so dostikrat zelo napeti in zanimivi. Tuintam zapojemo kakšno narodno in tako mine eden dan za drugim. Kadar postaja ruski kosmatin premočen, mu že znamo stopiti na prste, da prestrašen dela kar kilometre dolge skoke nazaj odkoder je prišel. Seveda vsakokrat ne gre tako gladko. Kadar se ustavi, je zopet treba iti k naskoku; to pa stane mnogotero kapljo krvi, dosti truda in napora. Pa Slovence se ne vstraši ničesar, to naši poveljniki dobro vedo.

Ob sklepu pošiljajo vsi podpisani iskrene pozdrave vsem bralcem „Slovenskega Gospodarja“ in tudi pridni slovenski deklet ne smemo pozabiti. Živijo! Na svidenje! Cvahte Simon iz Kamnice pri Mariboru, Franc Bratkovič od Kapele pri Radgoni, Pušnik Anton, Franc Stoper, Terčič Valentin in Obersne Jakob, vsi štirje iz Slov. Bistrice, Ivan Vauhnik iz Sv. Miklavža pri Mariboru, četovodja Jožef Golob od Sv. Petra pri Mariboru, vsi od domačega pešpolka št. 47, sedaj domobranski pešpolk št. 25.

Slovinci damo Rusom jeklenega fižola.

(Poročilo s severnega bojišča.)

Radovednost nas je mikala, da smo se pred kratkim zopet podali pogledat, kaj naš stari sovražnik Moskal dela. Pozabili je malo čez eno leto na našo slovensko hudomušnost in mu je zopet tisto ošabno perje zrastle. Toda, Moskal, stoj! Slovencev še ne poznaš popolnoma! Ponujamo ti zopet jeklenega fižola za popotnico, da ti s tem prestrižemo predolgo perje. Začasnno se nas je neko število uvrstilo k 97. pešpolku, a vendar ostanemo le vedno stari korenjaki štajerskega pešpolka, pri kojem že dolgo služimo kot ponošni Slovenci. Pripravljani pa smo še tudi sedaj pri tem polku navdušeno pokazati svojo vročo slovensko kri. Bodite navdušeni vsi spodnještajerski Slovenci in zaupajte naši srčnosti, da Moskala ne bo v naši domovini gospodaril. Za to smo mi Slovenci pod častno prisego zastavili svojo zvestobo domovini in cesarju, da preprečimo vsako pot sovražnikom v našo domovino. Lahko rečem, da se nam Slovencem še vedno dobro godi. Zlasi Savinčani se prav dobro počutimo. Za kratek čas si kakšno smešno umislimo, zdravje naše pa nam ljubi Bog ohranjuje, za kar smo mu udano hvaležni. Ljubji Bog nam srečo dej, obvari nas še zauprejš. Moskala hočemo nabit, potem dobimo pa „obšit“.

Srčne pozdrave v ljubo domovino! Fantje in mošje s severnega bojišča: Ernst Gorisek, kadet; pešci: Ramsak Martin, Rečica na Paki, Oblak Anton, Mozirje, Stergar Franc, Kokarje, Strukelj Ivan, Smartno ob Dreti, Lužnik Franc, Rečica, Malgaj Fr. Gotovlje, Reberšek Mihael, Virštanj, Poznič Valentin, Vransko, Kraljič Ivan, Novacerkev, Korun France, Skale pri Velenju, Kok Tomaž, Polzela, Rojnik Fran, Braslovče.

Italijansko bojišče.

Na soški fronti nobenih posebnih dogodkov. Lah je zadnje dni naperil močan artilerijski ogenj proti goriškemu območju. Na vzhodnem delu

koroske fronte napada Italijan z velikim napromom. Naborjet, Rabelj, Zabnice in Jezerska dolina so morali zadnje dni občutiti srčito italijanski ogenj. Vsepa pa niso Lah na Koroskem nobenega dosegli. Istotako tudi na Tirolski fronti med Brento in Adižo Lah ne more nikamor naprej. Italijani obupno napadajo naše postojanke severno od Asiaga, severno od doline Pošina in v južnem koncu Tirolske med goro Pasubio in Adižo. V zadnjih 10 dneh se niso Italijani nikjer pomaknili naprej.

Naš podmorski čoln je dne 10. julija v južni Adriji potopil laškega torpednega rušilca „Indomito.“ Naša letala pa so v zadnjem tednu obmetavala mesto Pačova in Trebiž z bombami. Na Trebiž je padlo 90 bomb.

Tretji armadni zbor.

Kadorna je v svojem uradnem poročilu naznačil italijanski javnosti, da se mu tretji armadni zbor, v katerem se nahajajo tudi vsi naši slovenski vojak, vedno stoji nasproti, čeprav je mislil, da je že na ruskem bojišču. Iz tega se vidi, kak sloves uživa 3. armadni zbor tudi že v italijanski javnosti!

Laški izdajalec obešen.

Naši so v Suganski dolini vjeli bivšega avstrijskega socialdemokratskega državnega in deželnega poslanca dr. Battistija. Leta 1914 je Battisti zbežal v Italijo. Ob izbruhu vojske je vstopil kot častnik v laško armado. Radi svoje drznosti je bil povišan v slotnika. Ko so naši vdrl v Suganski dolini v sovražno postojanko in obkolili laško četo, so naši nekaj mrličev. Naš poročnik, doma na južnem Tirolskem, je zagledal italijanskega častnika, ki je nepremično ležal na tleh. Zaklical je: „To je dr. Battisti.“ Ukazal je sanitajcem, naj dvignejo dozdevnega mrliča. Lah pa je naenkrat oživel in je nameril pištolo na našega poročnika. Na to so ga zvezali in odpeljali v Trident. Ljudstvo ga je med potjo opljuvalo in mu klicalo: „Fej izdajalec!“ Dne 13. julija je bil dr. Battisti v Tridentu obešen.

štajerski domobranci vjeli 400 Lahov.

Dne 27. junija se nam poroča z južnega bojišča:

Danes se je zopet odlikoval na tukajšnjem bojišču štajerski domobranski pešpolk, ki je ne le samo odbil podvojenega sovražnika, temveč tudi vjel čez 400 mož ter poveljujoče častnike. Sinoči je zasedel sovražni bataljon neko tukajšnje vas v bližju mesta Asiaga, danes predpoklone ga je pa naše vrlo topništvo z izvrstnimi strelji popolnoma razpršilo. Sovražnik obstreljuje prav vstrajno s topovi naše postojanke, a ima tako neznatne vspehe, da se jih sploh ne more vpoštevati. To je nizkotno, propadlo ljudstvo, ti Lah! Kadar prodiramo proti njim, streljajo tako dolgo, da pridemo čisto do njih, še le tedaj vzdignejo roke v zrak, prosoč za milost, češ: zakaj bi se streljali, saj smo vaši. Avstrija nas je vedno živela, ne Italija! Vendar se mora previdno z njimi ravnati, ker v skrajnem trenutku zavratno rabijo samokres. Podrobne zanimivosti napišem za cenjene čitatelje „Slovenskega Gospodarja“ o priliki v prihodnje, za sedaj iskrene pozdrave iz trdega bojišča v milo slovensko domovino od Plevnik Jurija iz Košence pri Planini.

Sedem Slovencev vjelo 7 častnikov in več sto mož.

(Poročilo z laškega bojišča.)

Te dni je pisal vrli sin vzglednega gospodarja veleposestnika Josipa Jošt, p. d. Boštjan, na Lipovcu hišna št. 5 pri Vojniku, četovodja Ivan Jošt, kateri je za svoje junaške čine v boju proti našim sovražnikom odlikovan že z bronasto, malo in veliko srebrno hrabrostno kolajno, kratko pa zanimivo poročilo o bojevanju naših verolomnih sovražnikov. On piše: Kadar naš sosed vidi, da mu gre slaba, pusti vse. S sedmimi možmi sem dobil v nekaj luknjah sedem častnikov in več sto mož ter eno strojno puško. Poltrali smo jim vse orožje, katerega je bilo kar cele kupe, vsakovrstni stroji in ne vem kaj še vse. — Ni li to junajstvo, da sedem slovenskih fantov kar več sto vjetih sovražnikov postavi pred svojega poveljnika!?

Na patrolji na južnem Tirolskem.

(Piše Anton Dolamič iz Cvena pri Ljutomeru.)

Bilo je krasno poletno jutro. Bil sem na patrolji. Slišal sem nek šum za košatim drevesom. Pogledam, a bilo je vse mirno. Malo sem še počakal in sem tiščal glavo v trdi kamen, da me je že kar začela glava boleti. Bilo je zopet vse tiho in mirno. A kmalu nato sem opazil in videl, da nekdo prihaja od strani. Zopet sem se pritisnil k kamnu, tako, da sem si že ves nos ogledal. Pa to nič ni, samo da se le še

morem skrivati. Sedaj sem mirno tičal pri kamnu kakšne pol ure. Potem sem zopet malo pogledal, zakaj da nikdo ne pride bolj naprej. Kar naenkrat se mi je pa zasvetilo pred očmi, da nisem nič videl. Groza me je obšla. Mirno sem čakal naprej in sem zopet pogledal, kakšen hudir da je. Videl sem polentarsko patroljo kakih 5 mož. Oho, sedaj pa smo skupaj. Jaz sem imel tudi patroljo 6 mož. Rekel sem: „Fantje! Pogledajte! Polentar že zopet kroži tu okoli nas. Pripravite se! Natakните bajonete in mirno nabašite puške. Sedaj pa le tiho. Imejte vse pripravljeno. Naj pride Lah malo bliže nas.“ Res se priplazijo Lahi že jako blizu. Mi smo jih imeli že vse na muhi. Nato pa sem zapovedal: „Salva!“ Dvakrat je po zraku zaropotalo. Lahi so jo prav dobro dobili. Kar zvrnili so se po kamenju. Nobenega nismo videli več v stafi. Poslal sem enega moža, da gre pogledat, kako smo kaj naredili. In res, pride nazaj in poroča: „Fantje, dobro smo merili! Vsi so mrtvi. Dobili so strele v glave.“ Tako sem opravil svojo prvo službo na Tirolskem. Kmalu nato sem pa dobil jaz mal pozdrav od polentarja. Dne 6. junija, ob 3. uri zjutraj me je zadela laška krogla v desno roko in v desno nogo. Sedaj je že veliko boljše. Odpeljali so me v bolnišnico v zlato Prago, kjer se nahajam sedaj že prav čvrst. — Mnogo pozdravov vsem cenjenim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“ od poddesetnika Antona Dolamič, ki služi pri 87. pešpolku.

Bojni tovariši na fronti.

Slovenski črnovojniki nam pišejo:

Nahajamo se že od začetka vojne zoper škodoželjne Lahe v bojni črti. Kljub temu še smo, hvala Bogu, zdravi. Polentar nam ne more kakor biti do živega, ker imamo umetno izdelane votline. Izklesali smo jih že v vojni. Tukaj si v jamah nabiramo vodo, da si moremo kuhati našo črno kavo. Če se vrnemo v svojo domovino, bo lahko ponosna žena ali nevesta na svojega moža, ker danes je v strelskih jarkih vsak vojak za-se kuhar. Po dnevu spim, po noč' bedim. Kadar nas začne mučiti spanec, si uravnomo kamenje, vojno opravilo pod glavo, plašč je blazina-pernica, šotor odeja in puška naša žena. In tako spimo in si mislimo, da smo doma v svoji ljubi domovini na pernicah.

Bralce in bralke našega „Slovenskega Gospodarja“ pozdravljamo štajerski Slovenci: Kolar Ivan, Koležnik Miha, doma od Sv. Janeza pri Marenbergu, Javornik Franc iz Razborca-Mislinja, Kuhelnik Julij iz Usenice, Hohnig Jožef iz Koroškega, Janez Stražin od Sv. Duha-Loče pri Konjicah, Črešnik F. iz Arveža, Rubin Mikhael iz Ljutomera.

Na drugih frontah.

Na francoskem bojišču se še vedno nadaljuje angleško-francoska ofenziva. Zlasti boji ob obeh straneh reke Somme so zelo hudi in krvavi. Angležem se je posrečilo doseči na tem ozemlju nekaj uspehov. Angleško uradno poročilo pravi, da se je Angležem posrečilo predreti prvo nemško bojno črto in vdreti do druge nemške bojne črte, kar pa iz nemških uradnih poročil ni razvidno. Angleži so ba je izgubili v tej ofenzivi 240.000 mož. Borba za Verdun se nadaljuje. Nemcem se je posrečilo doseči nekaj uspehov pri verdunskih utrdbah Thiaumont in Souville, kjer so oddaljeni od glavnih verdunskih utrdb samo še 500—800 m.

Na turških bojiščih ni prišlo nikjer do pomembnejših dogodkov. Turška uradna poročila poročajo, da se Rusi polagoma, toda trajno umikajo iz Perzije in tudi iz Kavkaza, ker so morali odposlati velik del svojih kavkaskih čet na evropsko bojišče. Ista poročila tudi pravijo, da so Rusi popolnoma ustavili napadanje. Angleška armada v Mezopotamiji se baje nahaja v neugodnem položaju, ker pritiskajo na njo od treh strani turške armade.

Na albanskem bojišču se ob reki Bojuzi od časa do časa vršijo artilerijski in infanterijski boji. Naši so severno od Valone razpršili dve laški polizevalni četi.

Pred Solunom se vršijo spopadi med prednjimi četami. Dne 14. julija je sovražnik napadel prednje bolgarske postojanke pri Gavgjellju in Dojranu. Bil je odbit. Poveljnik četverospozumovih čet, general Sarraal, se že od spomladi pripravlja tu na ofenzivo, a si ne upa udariti. Sovražni letalci zažigajo z bombami požeto žito na macedonskem rodovitnem polju.

Homatije na Grškem.

Na Grškem ni miru. Četverospozum pritiska z vso silo na vlado, da bi pri volitvah ne nasprotovala nasilni agitaciji Venizeloseve stranke. S silnim pritiskom je četverospozum dosegel, da je grška vlada nastavila po celi Grčiji višje policijske uradnike, ki so pristaši četverospozuma. Dne 13. julija je v gozdu Tatry blizu Aten izbruhnil požar, ki je vpepelil tudi kraljev grad. Kralj je s svojo družino komaj utekel strašni smrti. Pri požaru je iz-

gubilo življenje blizu 40 ljudi; ranjenih pa je 200 oseb. Sumi se, da so Venizelosevi in četverospozumovi pristaši zaneli požar.

Italija in Nemčija.

Italijanske stranke, ki hočejo vojsko tudi še z Nemčijo, zadnji čas zopet močno pritiskajo na ministrstvo, da napove vojsko Nemčiji. Iz visokopolitičnih ozirov, ki jih zasleduje Italija, pa ni zelo verjetno, da bi se to zgodilo.

Pod vodo v Ameriko.

Severnoameriška vlada je priznala, da je podmorski čoln „Deutschland“ res trgovska ladja in se izrekla, da je pripravljena, z Nemčijo trgovati potom podmorskih čolnov. Angleški listi grozijo, da bodo ladjo „Deutschland“ na povratku v Nemčijo vjeli. Tudi drugi nemški podmorski trgovski čoln „Bremen“ je že na potu v Ameriko.

Na Irskem.

Na Irskem se razburjenje ni poleglo, nasprotno, odkar se je vlada izjavila, da hoče z Irce bolj strogo postopati in da se njim ne misli dati njih pravic, vladajo na Irskem zopet napete razmere in nemiri niso izključeni.

Nova madžarska stranka.

Poslanec grof Karolj, ki je bil dosedaj v Košutovi stranki, je ustanovil novo neodvisno in po letu 1848 imenovano stranko. Košutovo stranko bo vodil grof Aponji. Nova stranka bo hodila v zunanji politiki druga čista kakor Aponjeva, ki je, kakor je sam izjavil, na Ogrskem največji prijatelj Nemčije, v notranji politiki pa bo zahtevala, da bi se Ogrska od Avstrije popolnoma ločila in bi imela z njo le vladarjevo osebo skupno. Zahtevala bo torej samostojno madžarsko armado, ki se naj organizira na podlagi sedanje honvedske in črnovojniške madžarske organizacije. Kakor se vidi, se je grof Karolj v sedanji vojski le malo naučil.

Peto nemško vojno posojilo.

Na Nemškem se bo meseca septembra razpisalo novo, že peto vojno posojilo. Po dosedanji izkušnji bo potem kmalu tudi Avstrija prišla z novim vojnim posojilom.

Važno za naročnike! Cenjene naročnike, ki jim je naročnina že potekla, vljudo prosimo, da si list takoj zopet plačajo **zanaprej**, ker drugače se jim bo list brezpogojno ustavil. Pri sedanjih grozni draginji pošiljamo list le tistim, ki si ga plačajo naprej. Naročnina se naj pošlje na naslov: **Upravništvo Slov. Gospodarja v Mariboru**. List stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Pri pošiljanju naročnine naj vsak na položnico ali nakaznico zapiše, je-li **nov** ali **star** naročnik, in zraven pristavi tisto številko, ki jo najde na ovitku. Položnice in nakaznice je treba natanko in čitljivo izpolniti. Kdor pošlje denar po nakaznici, naj piše samo na ozki odrezek do črte, nikakor pa čez črto. Kar je pisanega čez črto, se na pošti odreže, in mi ne moremo poslati lista, če ne vemo za ime. Mi imamo celo vrsto položnic in nakaznic, pa ne vemo, kdo je poslal denar! **Kdor položnico ali nakaznico slabo izpolni, je sam kriv, ako lista ne dobi.** Če nastane pri pošiljanju lista kaka pomota, naj se nam takoj naznani, da se pomota odpravi. Reklamacije so poštne proste.

Žrtve za domovino.

Vojni kurat č. g. B. Kobal od 47. pešpolka je sporočil Juriju Grah, posesniku na Hlapju pri Sv. Jakobu v Slov. gor., da je njegov sin Jož. Grah dne 30. maja padel v Italiji v dolini Valdassatal in je bil naslednji dan pri Cavrani v Italiji pokopan. — Dne 20. junija je padel na italijanskem bojišču, začet od treh krogel, vrl mladenič Franc Šiker iz Selnice ob Muri. — Na tirolski fronti je padel 20letni Janez Schneider, gojenec višjega učilišča za sadjarstvo in vinarstvo v Klosterneuburgu. Padli je doma iz Cezanjevec pri Ljutomeru. — Majhna vas Vogričevci pri Ljutomeru je dala na žrtve nik domovine že deset mož in mladeničev in že zopet nam je prinesla tužna vest junaško smrt 19letnega

mladeniča Matevža Lačen, ki je padel dne 25. jun., zadet od krogel verolomea v trebuh. Matevž Lačen je bil priden, pošten in priljuden mladenič. Ko je bil o Božiču na dopustu, je rekel: „Srečno ti moj mili dom, katerega več gledal ne bom!“ — Č. g. Krajnc, vojni kurat, poroča dne 18. junija, da je Franc Leskovar, od 12. stotnije 87. pešpolka, rojen leta 1897 v Zlogonigori, pristojen v občino Okoško, župnika Č. d. r. a. m. padel dne 17. junija na gori Boskon na Laškem. Njegovo truplo je blagoslovljeno in pokopano na vojaškem pokopališču, četrt ure južno od Kanove. Njegov brat Anton, malo starejši, je ravno pri isti stotnji. Padli je bil sin Antona in Jožef Leskovar, p. d. Glabuš, sedaj občinski predstojnik v Okoškem. Bil je ud Marijine družbe. — Ivan Ivanšič iz Kamanaška pri Ljutomeru je dne 13. junija na južnem bojišču storil častno smrt. Bil je član ljutomerskega Orla. — Od Sv. Duha v Ločah se nam poroča, da je na laškem bojišču padel vnet naš pristaš Josip Bauman. — Na italijanskem bojišču je dne 8. junija padel 24letni mladenič Janez Pflner, doma iz Sele pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Laška krogla ga je zadela v glavo, tako, da je bil pri priči mrtev. — Junaške smrti je padel na južnem bojišču Martin Ritonija, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu. Zadel ga je laški šrapnel. — Meseca maja se iz župnije Pilštanj padli Franc Križnik, A. Založnik, A. Zimšek in Rok Lah. — Na južnem bojišču na gori Boskon je dne 12. junija padel za domovine Štefan Senčar, posestnik v Mali Reki, župnika St. Pavel pri Preboldu. Bil je zadet v prsa. Pokopan je na vojaškem pokopališču četrt ure južno od trga Kanova. Bil je blag in značajan mož. — Naj v miru počivajo vsi vrli slovenski junaki!

Roparski napad pri Sv. Florijanu pod Bočem.

Ce ljudje zverj postanejo.

Od Sv. Florijana pri Rogatcu se nam poroča: V nedeljo, dne 2. julija, ponoči je vdrla roparska tolpa skozi okno v trgovino trgovca in gostilničarja Anton Stefanciosa. Ker je železno omrežje premočno vzdruženo, ga niso mogli iztrgati iz drogovi, ampak samo en klin so odlomili; eden ropar je zlezal notri, zlomil ključavnico na vratih, ki peljejo iz trgovine v gostilniško sobo, obrnil ključ v vežnih vratih in s tem so imeli prsto pot. Med tem, ko so štirji v trgovini vse preiskali in odnesli vse svilene robe, boljše žensko blago, kavo, vse ključe od omar in od vrat, ves drobiž itd. v skupni vrednosti do 3000 K, so prišli trije v otroško spalnico in vprašali, kje je denar. Ko jim otroci iz strahu niso dali nobenega odgovora, so šli naprej. Gospodar in njegova žena sta slučajno nekoliko boljše spalaj in vsega tega nista slišala. Ko se odpro vrata, zakriči žena: „Kaj je?! Atal!“ V tem trenutku je že eden vdaril po možu, in eden po ženi, Zlobneži so bili oboroženi z debelimi cepci, noži, samokresi in sekiro. Gospodar takoj skoči po samokres in misli streljati, a mu še pravočasno pride na misel, da ne sme, ker so v sosednji sofi otroci in dekleta v smrtni nevarnosti, in drugič si misli, če se prične drug na drugega streljati, je to najbolj nevaren trenutek. Zanesel se je na svojo moč in se zakadil kot lev na nasprotnike in jih pričel s samokresom udrihati. Izbil jim je vse samokrese in nože iz rok. Sedaj so ga hoteli zadaviti in na tla pobiti. Eden ga je vedno suval s sekiro, a zamahniti le ni mogel, ker so se preveč skupaj držali. Gospodar je vlovil debelejši konec in s tako silo potegnil, da so toporišče zlomili. Sedaj so bili razoroženi in so jo kar odkurili iz nadstropja. Gospodar pa hitro po rezervni samokres in je še kakih 30 strelcev oddal pred hišna vrata, da ostali roparji niso mogli na pomoč. Ko je bil eden težko zadet, so se razgubili. Bil se je hud boj. Gospodar je dobil 15 vbodov z nožem in težko rano s sekuro na levo ramo. Ker je izgubil preveč krvi in vsled prevlečkavega napora se je onesvestil, dokler ni prišel zdravnik in komisija. Tudi žena je dobila dve rani, eno po glavi in eno po roki.

Hudo je pač. Pri hiši je osem sinov, starejši 4 so v vojaški službi, mlajši pa še doma in šoloobvezni. Veliko dela, delavcev pa nič! O roparjih se dosečaj ni nobenega sledu. Takoj dan pozneje po napaku so imeli na mestu policijskega psa iz Maribora. Sledil je četrt ure daleč, naprej pa ni našel. Orožništvo prav pridno zasleduje in upajmo, da boede tudi vojaška oblast dala na razpolago nekaj moči, da se napravi temu konec; kajti vsako noč kje vložijo ter živino, živež in vino pokrađejo.

Tedenske novice.

† Djakovski škof dr. Krapac umri. V Zagrebu je dne 16. julija za pljučnico umrl djakovski škof dr. Krapac, naslednik vladike dr. Strossmayerja. Dr. Krapac je bil star 73 let. Rajni škof je večkrat prihajal se zdraviti v Rogaško Slatino.

Duhovniška vest. Č. g. Josip Ozmeč, župnik in deželni poslanec v Ljutomeru, je imenovan za knezoškofijskega duhovnega svetovalca.